

విధి నుండి సారథి
పాత్రులు వెంకట్ శ్వరావు
(స్వయచరిత్ర)

ఎమెన్స్

పొడుపు పొద్దు నుంచి వాలు పొద్దు వరకు

ప్రస్తావ క్రమం

1.	జది నా కథ, అత్యకథ	9
	ఎందుకు ఈ రచన?	12
	చివురాకుల మొలక	14
	ఎన్ని తరాలను చూసిందో ఈ చెట్టు!	23
	చదువు చెట్టు బండలు	29
	‘ధాంక్ష’ పారం	39
	పైన బిళ్ల ఎలా ఉంటుందో చూశారా?	40
2.	పరువంలో జ్ఞస్సులూ, మైనసులూ	41
	మెహబూబీకి మెహింది: శరీరాల సంత	54
3.	పత్రికారంగ ప్రవేశం	55
	అంధ జనతలో అక్షరాభ్యాసం	57
	అంధభూమిలో ఏకాదశ వర్షాలు	68
	సంజీవరెడ్డి గారి ధర్మాగ్రహం	69
	బుల్లెడోజర్ మీద చిరుత పులి!	73
4.	అడ్డుక్కలో బిడ్డ	76
	అమ్మ అన్నం తినరా, నిద్రపోరా?	81
	అందరిల్లు అవతరణ	85
5.	ఆకాశవాణిలో నా వాణి	91
	ఎరుత్తెటు, గుండెదడ	92
	గణపతి కాదు, ఘనాపాఠి	95
	కృష్ణ ఎక్స్‌ప్రెస్ ప్రారంభం, కృష్ణమోహన్ దుర్మారణం	95
	నాకూ ప్రేమ లేఖలు	97
	ఫోర్ట్ ఎస్టేట్ అంటే?	98
6.	జర్నలిస్టుల తొలి కాలని	99
7.	కళాకారులతో కలసి మొలసి...	109
8.	ఎడిటరయ్యాను ఈనాడు పుణ్యాన	114
	ఎందరో కొత్త జర్నలిస్టులు	116
	ప్రజల భాష - ప్రతికల భాష	121

రిపోర్టింగ్ కూడా...	126
నిష్టముణ తప్పలేదు	129
9. పెంచి పెద్ద చేసింది 'ప్రభ'	133
త్రవ్యిన్లో నేను!	137
ఇదీ నా నిజ స్థితి!	140
వీక్ష ప్రథమ స్థానం పోయింది, నేను బాధ్యదనా!	145
ఎన్.టి.ఆర్.ను మెచ్చిన నిజలింగపు	149
ప్రభ వీక్ష పారకులతో ఎన్.టి.ఆర్	153
ఎడిటరుగా ఇక చాలు	162
'మరెందుకూ పనికి రాడు, పేపర్లో పెట్టుకో!' పెస్సన్ ఇచ్చారు, వద్దని ప్రాసిమృస్తారు	164
ఉద్దోగం ఎట్లా ఇప్పవో చూస్తా!	169
10. యువర్ లార్క్షషిష్, సర్!	171
తెలుగులో తీర్చు	172
రాజీనామా	175
11. ఉదయంలో ఒక ఏదాది	176
హలీ-కల్పార్ ద్రవ్యాలు	180
12. వృత్తి-ప్రవృత్తి	181
జర్నలిజమే జీవితం	183
13. వాస్తవీ నమోష్ట తే!	184
14. చరిత్రాత్మక శాంతి చర్చలు, నమ్మి వచ్చిన నక్కలైట్లు	187
సెంట్రల్ కమిటీతో వేదిక సభ్యులు	196
పులులు వస్తాయి, భయపడ వద్ద!	203
నమ్మి వచ్చిన నక్కలైట్లు	206
చర్చలలో ఏమి జరిగింది?	207
లాండ్ కమిటీలో నేను	208
ఎవరు అడ్డకొన్నారు?	210
15. శీ వెంకబేశ్వర వైభవ స్వర్ం	212
ఎన్నిప్పిడి కిరీటాలు	216

రాయలవారిచ్చిన కిరీటం ఏదీ?	218
ఎందరు ఎన్ని దోచారో!	222
16. టీ.టీ.డి.ప్రచురణలో, ధర్మ ప్రచారంలో	223
మహాభారత ప్రచురణ పర్వం	227
పామరులు కారు, పండితులు!	231
17. పుట్టిన ఊరికి సేవ	234
‘పొత్తూరులో ఆశ్రమమా, మీకేమన్నా పిచ్చా!’	237
చేయలేకపోయిన ఒక పని	237
ప్రణవాశ్రమం	249
ప్లాటు కొని పడిన పాట్లు	243
కోతులు ఆడుకొంటున్నాయి!	246
సర్ప సమ్మాహన మూలిక	246
18. అసెంబ్లీ ఎథిక్స్ కమిటీ	247
19. షైర్పున్ పదపీ, బుగ్గ కారు	251
పాత పుత్రికల డిజిటైజేషన్	256
నియోలాజిజమ్స్ కమిటీ	257
చెప్పే నుంచి తెప్పించిన మన గ్రంథాలు	261
20. అవిశాంతం	263
డిట్రిక్స్ గెజిటీర్స్	264
తెలుగు విశ్వవిద్యాలయ పాలకమండలిలో	265
బోర్డ్ అఫ్ స్టడీస్ సభ్యత్వం	266
అవార్డులు ఇప్పించే కమిటీలలో	267
నావీ ఓ రెండు...!	268
సినిమాలకు కత్తర	269
పత్రకారులకు పురస్కారాలు	270
రెండు ట్రుస్టులు	271
నిమ్మ ఎథిక్స్ కమిటీ	272
అకాడమీలకు ప్రాణం పోసి...	273
21. గ్రంథ రచన	275
22. సత్యరాలు	285
ఆంధ్రా సర్వులర్ ఎవరి పని?	292

23.	మనిషి లోపలి మనిషి	293
	వర్షించిన వాత్సల్యం	297
	వంశం, కుటుంబం	298
24.	ప్రాంతాలు పంచి, ప్రేమను పెంచి...	303
	జందిరాగాంధీకి లేఖలు	304
	‘ఏ బీ హోసక్తా, ఓ బీ హోసక్తా’	306
	ఆంధ్ర శబ్దం పట్ల వ్యతిరేకత ఎందుకు?	308
25.	మనసున్న మనుషులు	311
	ఎంత దైర్యం!	315
	అమె ఇష్వకపోతే ‘ఇదీ లేదు’	317
	ఎన్.టి.ఆర్కు కోపం వచ్చింది!	318
	పార్టీని పోషించాము	320
	కృష్ణకూండ్ మానవీయత	322
	నంద్యాల జిల్లా ఎందుకు ఏర్పడలేదు?	330
	బిళ్లా బంగ్రోతు లేకపోతే ఇంతే!	332
	శివుని ఆజ్ఞ లేనిదే ... అంటే ఇదేనా!	333
26.	అధికార దండధరులు	337
27.	ధృక్షథం	343
	ఆలోచనలు ఎక్కడి నుంచి వస్తాయి?	345
	సృష్టి అంతా అధ్యతమే!	347
	మూర్ఖమైన అవిశ్వాసాలూ ఉంటాయి	352
	మరణం అంటే...	354
28.	మహానీయుల దర్శనం	357
29.	భారతీయ సంస్కృతి	363
30.	పండుటాకు రాలే ముందు	367
	మాయదారి జబ్బు	369
	సాధన, ధ్యానం, జపం	369
	స్వప్న విహారాలు	372
31.	సింహావలోకనం	374
32.	కృతజ్ఞతా కుసుమాలు	381
33.	శీర్షికా వ్యాఖ్య	382

ఇది నా కథ, ఆత్మకథ

ఇది నా కథ, ఆత్మకథ. శ్రీజయ నామ సంవత్సరం, ఉత్తరాయణం, షైత మాసం, హక్క పక్క, ఏకాదశి, శుక్రవారం (2014 ఏప్రిల్ 11) నాడు ఈ రచనకు శ్రీకారం. ఇది నా కథ, ఆత్మకథ.

ఎత్తగడలోనే సందేహం తలెత్తింది - ‘ఇది కథ ఎలా అవుతుంది?’ అని. నిజమే. కథ అంటే అందులో ఒకింత నిజం, చాలా కల్పన ఉంటుందని నైఫుంటుకార్థం. నన్ను గురించి నేను చెప్పాలనుకొంటున్నది నా జీవిత వృత్తాంతం. అందులో కల్పన ఉంటే అది యథార్థ వృత్తాంతం కాదు. నేను ప్రాయదలనుకొన్నది యథార్థ చరిత్ర. దేశ చరిత్ర అయినా, మరొక చరిత్ర అయినా అందులో కల్పనలు ఉండరాదు. అర్థసత్యాలు, అసత్యాలు ప్రాయకూడదు. అలా నియమ బద్ధంగా, నీతిమంతంగా ప్రాసినప్పుడే అది చరిత్ర అవుతుంది, గాఢ అని కూడా అనవచ్చ. గాఢ అంటే చరిత్ర అనే ఆర్థం ఉంది. తిరుపతి వేంకట కవులు తమ వ్యాస సంపుటాలకు ‘కథలు-గాథలు’ అని పేరు పెట్టారు. అందులో యథార్థ వృత్తాంతాలు ఉన్నాయి కనుక ‘గాథలు’ పదం కూడా వాడి ఉంటారు. నేను ప్రాయాలనుకొన్నది, ప్రాస్తున్నది నా జీవిత చరిత్ర, స్వీయ చరిత్ర. ఎవరికైనా దీనిని చదివే అవసరం ఏమి ఉంటుంది? ఎందుకు ఉంటుంది? నన్ను గురించి ఇతరులు తెలుసుకోవలసిన విశేషాలు ఏమి ఉంటాయి? ఎవరికైనా తెలుసుకొనటం వల్ల కలిగే ప్రయోజనం ఏమి ఉంటుంది? ఇవి నాకు నేను వేసుకొన్న ప్రశ్నలు. వివిధ రంగాలలో ఉన్నత స్థానాలు చేరుకొన్న గొప్పవారు స్నేయ చరిత్రలు ప్రాశారంటే అందులో కొత్త తరాలకు ఉపయోగపడే సమాచారం ఉంది. సమాజం తెలుసుకోవలసిన విశేషాలు ఉన్నాయి. వారేవరూ తమ గొప్పతనం చెప్పటానికి ప్రాశారని నేను అనుకోవటం లేదు. సాంఘిక, రాజకీయ, సాహిత్యాది రంగాల చరిత్రలలో భాగస్థ్యములు కనుకా, చరిత్ర నిర్మాతలు కనుకా వారు ప్రాశారు. స్వీతంత్రోద్యమ కాలం నాటి మహాత్మాగాంధీ, జవహర్లాల్ నెహ్రూ లాంటి జాతీయ నాయకులే కాదు, తరువాత తరాల ప్రముఖులు ఆర్.ఎంకట్రామన్, అబ్బల్ కలామ్, ఐ.కె.గుజ్రాల్, ఎల్.కె.ఆద్యానీ ప్రభృతులూ తమ చరిత్రలను అక్షరబద్ధం చేశారు. యువకుడైనా క్రికెట్ వీరుడు యువరాజ్ కూడా స్వీయచరిత్ర ప్రాశారు.